

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 29CoE/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202684
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSP0:2019:8415202684.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast. Advocate, s.r.o. sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: Z. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, Y., pre vymoženie pohľadávky vo výške 38 eur s prísl. a trov exekúcie, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok, č. k. 2Er/177/2015-40 zo dňa 27.07.2018 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie odôvodnil tým, že exekúcia v danom prípade sa má vykonať na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe rozhodcovskej doložky, ktorá v skutočnosti nedáva spotrebiteľovi možnosť výberu medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom, takéto ustanovenie exekučný súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku. Predmetná rozhodcovská zmluva bola vyhotovená na predtlačenom formulári, spotrebiteľ reálne nemal možnosť ovplyvniť jej obsah, a preto ju nemožno považovať za individuálne dojednanú. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu má za následok nedostatok materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, a preto súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie oprávnený. Uviedol, že rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rovnaké postavenie účastníkov konania sa musí prejavovať v procesnom postupe súdu od podania žaloby až po vydanie rozhodcovského rozsudku. Ak ide o rozhodovanie na Stálom rozhodcovskom súde, pri ustanovovaní rozhodcov sa vychádza z rokovacieho poriadku súdu. Sporová strana mohla už pri podpise rozhodcovskej doložky alebo zmluvy vysloviť nesúhlas s osobou rozhodcu a mohla navrhnúť iného rozhodcu. Je logické, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, bude to dodávateľ, kto bude nútený obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán, a to buď na základe voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním alebo priamo na súd. Následky tohto procesného kroku už upravuje príslušné procesné právo a nie rozhodcovská zmluva. Platnosť právneho úkonu treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu alebo nemusia nastať po jeho uzavretí. Dôležité je teda to, či zmluva v čase uzavretia umožňuje alebo neumožňuje spotrebiteľovi uskutočniť voľbu medzi súdom alebo alternatívnym riešením sporu. Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne v zmysle platných právnych predpisov a nemožno mať žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Prípustnosť rozhodcovského konania vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských sporov. Oprávnený

v danom prípade popiera, že sa v tomto prípade jednalo o spotrebiteľa a spotrebiteľský úver. Zásadná prípustnosť rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských sporoch bola priznaná rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zo dňa 02.03.2011, 12Cmo/13/2010. Odborná literatúra použitie rozhodcovskej doložky v spotrebiteľskom spore pripúšťa. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním, nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu. V prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, oddelená od samotnej zmluvy o úvere. Vzhľadom na vyššie uvedené oprávnený navrhol, aby odvolací súd uznesenie zmenil a udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. V podanom odvolaní oprávnený uviedol nesprávnu spisovú značku 2Er/17/2015, tento nedostatok opravil následným podaním doručeným súdu dňa 02.04.2019, kde uviedol správnu spisovú značku 2Er/177/2015. Čo sa týka obsahu odvolania však odvolací súd vychádzal z odvolania doručeného súdu prvej inštancie v odvolacej lehote (dňa 21.03.2019).

3. Povinná vo vyjadrení k odvolaniu poukázala na trojročnú všeobecnú premičiaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne o veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Z rozhodcovského rozhodnutia vyplýva, že povinná uzatvorila zmluvu o úvere ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda vystupuje v danom spore ako spotrebiteľ. Odvolací súd nepopiera možnosť uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy aj v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Takáto rozhodcovská zmluva však musí spotrebiteľovi dávať reálnu možnosť dosiahnuť prejednanie veci pred všeobecným súdom. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že rozhodcovská zmluva uzatvorená v danom prípade nedáva spotrebiteľovi reálnu možnosť dosiahnuť prejednanie veci pred všeobecným súdom.

5. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie uvádza, že už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd oprávnený aj bez návrhu skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, je oprávnený vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov preto, aby zmluvná strana nebola uvedenou zmluvou viazaná (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 10.10.2012 sp. zn. 6Cdo/105/2011 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 5/2013, s. 27-31).

6. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 5. decembra 2012, sp. zn. 6 Cdo 135/2012)

7. V danom prípade súd prvej inštancie zistil, že medzi oprávneným a povinným bola uzatvorená rozhodcovská zmluva, ktorá je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože znemožňuje spotrebiteľovi možnosť dosiahnuť prejednanie sporu pred všeobecným súdom. Následkom neprijateľnosti je neplatnosť tejto zmluvy. Pokiaľ rozhodcovská zmluva nie je platná, nemôže účastníkov rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe zaväzovať. Správne preto súd prvej inštancie zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V danom prípade nedochádzalo k preskúvaniu exekučného titulu po materiálnej stránke.

8. Aj keď formálne je podľa dojednanej rozhodcovskej doložky možné, aby sa práva z uzavretej spotrebiteľskej úverovej zmluvy uplatňovali aj na všeobecnom súde, reálne je pre spotrebiteľa takáto možnosť prakticky vylúčená - spor v absolútnej väčšine prípadov začína dodávateľ, ktorý si môže ako prvý vybrať, či svoje právo uplatní na všeobecnom alebo rozhodcovskom súde. Potom ako je právo uplatnené na rozhodcovskom súde, už nie je možné, aby vec prejednával všeobecný súd. Takéto dojednanie reálne nedáva spotrebiteľovi možnosť dosiahnuť riešenie sporu v inom ako rozhodcovskom konaní.

9. Odvolacie námietky oprávneného neboli dôvodné, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.